

In de week gelegd 39, 18-09-2022, Schone handen

Amos 8, 4-7, I Timotheüs 2, 1-8, Lucas 16, 1-13

Afgelopen achtste september overleed, na een regering van zeventig jaar, koningin Elisabeth II van Engeland. Haar zoon volgt haar onder de naam Charles III op. Dat schenkt de wereld ontroerende plaatjes. Het koningschap heeft een andere uitstraling dan een presidentschap en bezit, zeker in de Engelse vorm, allure. Het tovert een decor van kastelen, kronen én onthullende verhalen. In één woord, meeslepend! In dit landschap krijgt verbeelding de ruimte, symboliseert de vorst het recht, komt op voor arme, weduwe en wees.

Hier klopt het h rt. Precies vanwege die ‘kloppende symboliek’ is het koningschap van grote waarde. Het voedt ideeën van gerechtigheid en waarachtigheid op aantrekkelijker wijze, dan het zakelijke systeem van de gekozen volksvertegenwoordiger. Maar vorsten zijn menselijk en maken, net als alle mensen, vuile handen.

In het Bijbelse Israël wordt vóór alles Gods koningschap beleden. Er wordt telkens over zijn heerschappij gesproken. De koning staat in dienst van God en moet doen wat ‘recht’ is. Dat het daar nogal eens aan mankeerde lezen we vandaag bij de profeet Amos 8, 4-7. Deze veeboer en kweker van moerbeivijgen was gezegend met een goed verstand en een sterk gevoel voor rechtvaardigheid. Hij brengt zijn kritiek op het onrecht scherp onder woorden. De stiekeme rovers van de kleine luiden krijgen ervan langs. Zij hebben het recht genuilkorfd en de arme wordt in de hoek gedrukt. Waar is het recht, koning, waar ben je?

Paulus, I Timotheüs 2, 1-8, vraagt ons te bidden voor koningen en hooggeplaatsten, waar zij er zorg voor dragen dat de burgers een rustig, godvruchtig en waardig leven kunnen leiden. Voor Paulus is niet de koning onze middelaar met God, maar Jezus. Hij is de Koningszoon, die zich heeft gegeven als losprijs voor allen. Het is onze opdracht te werken aan een geest van geloof en onderlinge vrede, een koninklijke taak.

Het klinkt mooi, maar de praktijk pakt vaak weerbarstig uit. Bij Lucas 16, 1-13 spreekt Jezus vandaag over de ‘onrechtvaardige rentmeester’. Deze moet bij zijn heer komen, want hij wordt verdacht van fraude. Hij vraagt de schuldenaren intussen om steun en belooft hen een forse korting op hun schuld. Dit is pure diefstal, toch prijst Jezus deze rentmeester die vuile handen maakt vanwege het overleg waarmee hij te werk gaat; hij gebruikt zijn *verstand*.

Jezus verzucht tot zijn toehoorders: deden de kinderen van het licht dat ook maar, daar zou de wereld een koninklijke glans krijgen! En Jezus waarschuwt ons tot slot: je kunt niet God dienen  n de Mammon, de afgod van het geld. Een goede koning gebruikt zijn verstand om God te dienen en zijn volk de juiste weg te wijzen. Dus, Charles, handjes uit de mouwen, en houd ze schoon!

